

paa en Revolution fra oven, det er jeg aldeles overbevist om, og vore andre Modstandere ere jo dog i Reglen de Mand, der i deres Ungdom have kjæmpet og hovedsagelig virket for, at vi skulde have fri Forfatning, og de vilde fornægte hele deres Ungdomsdrøm og Seir, hvis de vilde gaa med til at omstyrte vor Forfatning (En Stemme: Gjentagne provisoriske Love!). Ved gjentagne Provisorier vilde vor Magt blive forstærket mere og mere, og det vilde tilsidst blive umuligt for denne Regjering at vedblive at være ved Roret, og naar der i Virkeligheden var en Overbevisning i Folket, vilde det træde tilbage; men det er jo naturligt, at efter den imødekommende Maade, hvorpaa den er behandlet i dette Dieblit, og efter det Forsøg, der er gjort, saa er det min inderlige Overbevisning, at der nu ikke er nogen Grund for den til at træde tilbage. Regjeringen er nu bleven modtaget med saa megen Velvillie, at der ikke er nogen som helst Grund for den til at træde tilbage. Vi have nu i disse mislykkede Tillidsadresser, som bleve omtalte af det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) det bedste Bevis paa, hvor svag den Magt er, som vil sanktionere en provisorisk Finantslov. Jeg vil derfor kun erklære, uagtet jeg veed, at det er som en Draabe i Havet, at jeg ikke kan gaa med til at stemme for den henværende Finantslov. Jeg kan det ikke, fordi jeg vil være i Overensstemmelse saavel med min Overbevisning og min Samvittighed som med det, jeg har lovet mine Velgere. Jeg vil ikke staa som den Mand, der paa Valgtribuner og Folkemøder har udtalt en Usandhed overfor dem, som de vilde finde var en forunderlig Spøg. Jeg bebrejder ganske vist Ingen, at de have viist en Mistillid, jeg beklager kun, at en saadan Mistillid har været til Stede, ikke alene mod vor Administration og vore Modstandere, men at der har været en saadan Mistillid til det danske Folk, at man ikke havde den Overbevisning, at det vilde holde fast ved den Grundlov og den Frihed, der er givet. Der er udtalt af Nogle, at vi kunne jo give denne Finantslov, og saa vilde Ministeriet forhaabentlig snart gaa sin Vej, og derved vilde der være vundet Meget. Jeg kan ikke forstaa denne Anskuelse, thi om vi virkelig gav denne Finantslov, og Ministeriet derefter gik sin Vej, saa var det dog en indirekt Anekjendelse af den provisoriske Lovs Tilstedelighed, og som vilde kunne benyttes af et andet Ministerium. Det, der for mig ligger i denne Afspjæmning, er en bestemt og alvorlig Protest mod ethvert som helst Ministerium, der begaar et Grundlovsbrud, og derfor er det, at jeg, som sagt, ved den endelige Afstemning ikke kan give Finantsloven min Stemme.

Buch: Der har været talt Meget om den forandrede Situation. Det er ganske vist, at Situationen er forandret betydeligt. Fra Flertallets

Side er det klart, forekommer det mig, hvorledes Situationen er. Tidligere Meningsfæller have her i denne Sal ikke alene i Aften, men tidligere været temmelig dybe Ved med hinanden. Men uagtet denne Klarhed vil jeg dog sige saa Meget, at, om end Situationen er forandret, saa at man af Udtalelserne kan forstaa, at der er en alvorlig Meningsforskjel om Midlerne til at naae det Maal, som vi Allesammen nu trods Forandringen i Virkeligheden have i Sigte og ville arbejde hen til, saa er det alligevel mit Haab; at trods dette ere Mændene de samme og Maalet det samme. Det er min Mening, at, skjøndt de ærede Herrerovre paa den anden Side — jeg ser forøvrigt ikke Mange af dem i Aften — ere og have været vore Modstandere og have været og maatte endnu ere ikke saa varme Venner som tidligere af den nuværende Regjering, det vil staa klart for de Herrer, at den Situation, som her nu er i Færd med at skabes, er et alvorligt Forsøg fra alvorlige Mænd om at komme ud af det Uføre, hvori vi nu længe have været; men jeg tror ogsaa, at det vil bero paa den Stilling, som de Mænd indtage i Fremtiden, om der ud af denne nye Situation skal komme Noget, som kan blive til Velsignelse for vort Folk og Fædreland. Her ligger ikke klare Udtalelser fra denne Side af Salen, hvorledes de stille sig til den nuværende høie Regjering, men det er min Opfattelse, at det intime politiske Benkskab, som var til Stede i Fjor, i alt Fald er løst betydeligt. Vi have ikke set de Herrer i Aar staa frem saaledes som tidligere og forsvare Regjeringens Færd; de have indskrænket sig til i alt Væsentligt at tie stille, men ogsaa i dette, at tie stille, kan der ligge en Tale. Vige over for den høie Regjering, som nu i tre Aar kun har været i Stand til — efter min Opfattelse — at hæmme det virkelige Loogivningsarbejde i Stedet for at fremme det, lige over for den nuværende Regjering, som har udstedt den provisoriske Finantslov, kan jeg forstaa, at det er faldet tungt for det ærede Mindretal, jeg mener det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og flere ærede Medlemmer, ligesom det falder tungt for mange af os Andre at skulle være med til at stemme for en Finantslov til denne Regjering. Det kan jeg forstaa; men naar det ærede Medlem her lige over for mig, det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) udtalte, at Frygt og Underkastelse maatte være Bevæggrunden, naar vi gik med til at give denne Regjering en Finantslov, som forøvrigt efter min Opfattelse er en god Finantslov, som Folkethinget kan være bekendt at vedtage i og for sig, saa vil jeg sige det ærede Medlem, at der er andre Bevæggrunde til end Frygt og Angstelse. Naar jeg stemmer for denne Finantslov, saa vil jeg paa det Bestemteste her sige, at det hverken er af Frygt eller Angstelse for provisoriske Finantslove eller af Frygt for denne Re-